

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 158.

Fjerde Session.

48de Møde.

Tirsdagen d. 11. Januar.

(Forts.)

Fscherning: Jeg maa først fremhæve for det ærede Thing den Uoverensstemmelse, som synes at være mellem den Mand, som her er bleven anført, der har stillet et nyt Andragende til Rigsdagen, og den ærede Ordfører. Den ærede Ordfører sagde, at Udvalget havde ikke tidligere confereret med denne Mand, men denne Mand derimod erklærer, at han tidligere har confereret med Udvalget.

Ordføreren: Det var førend Sagens anden Behandling, at Udvalget ikke havde confereret med den omtalte Mand, hvorimod jeg udtrykkelig udtalte, at vi havde confereret med ham — og herom har han udtalt sig i den trykte Skrivelse —, førend 3die Behandling.

Fscherning: Der staaer i Andragendet: „Vel har jeg allerede tidligere havt Leilighed til at udtale mig for det ærede Udvalg“; det synes dog saaledes at have været førend 2den Behandling.

Formanden: Efter den af Ordføreren afgivne bestemte Erklæring, er det utvivlsomt, at det har været efter anden Behandling, thi man er ikke berettiget til at betvivle Rigtigheden af Ordføreren's Uttring.

Fscherning: Ja, saa er det uheldigt udtrykt. (Monrad: Maa jeg bede om Ordet). Den ærede Forslagsstiller har gjort opmærksom paa, at vi her havde med en Papirfabrikant at gjøre, som i en væsentlig Grad var Kludehandler; ja, det er som Kludehandler han optræder for os, og i denne sin Egenkab forlanger han for sin Part at gjøre sig saa stor en Fordeel af sin Bedrift,

som der staaer i hans Magt, og det kan man ikke tage ham ilde op, det er ganske naturligt: „Enhver er Lyv i sin Næring“ (Latter), men vi skyldte at tage Hensyn til alle Parter. Ordføreren har ogsaa sagt os, at denne Fabrikant beskæftigede sig med grovt Papir; han kunde have sagt, at han hovedsagelig beskæftiger sig med Pappapir. Naar han altsaa ved en Foranstaltning, som den af ham tilraadede, kan skaffe sig en Fordeel for den Forretning, som han hovedsagelig har gjort til sin paa de Andres Beføstning (M. Hage: Maa jeg bede om Ordet), der have en anden Forretning, som de under Regjeringens hidtilværende Maade at behandle denne Sag paa have troet at maatte gjøre til deres, saa troer jeg, at vi vel skulle vogte os for at tillægge dette hans Andragende mere Opmærksomhed og mere Vægt, end det virkelig betyder. Rige overfor dette Andragende staaer der en Bemærkning, som vi ikke skulle tabe af Sigte, nemlig en i lovlig Form afgiven Erklæring fra en hollsteensk Papirfabrikant, om at, efterat Kludetolden er bleven nedsat til 5 Mark, er hans Bedrift standset omtrent med Halvdelen, og der er endnu ikke tilveiebragt noget som helst Skin af Beviis for, at dette hidrører fra nogen anden Marsag, ligesom Manden selv erklærer paa det Positive, at Grunden ligger i den forandrede Kludetold, og ligesaavel som den ærede Ordførers Ord skal staae til Troende, maa ogsaa denne Mand's Ord, indtil det Modsatte bevises, staae til Troende, da det er lovsformelig bekræftet. Manden siger ikke: Jeg kan ikke afsætte Papir; han siger derimod: Jeg sælger Klude til en saadan Pris, at jeg kan vedblive at fabrikere under nogenlunde taalelige Vilkaar. Dette er hans egen Erklæring (Mei! Jo!). Spørgsmaalet er her slet ikke